

OBK-LOGGEN

HÖSTEN -74

UPPDRAGNING 1974

Uppdragning av båtar kommer att ske nedan angivna dagar. Då uppläggningsplatsen kommer att bli fullbelagd skall varje medlem, som önskar uppläggningsplats, insända bifogade anmälningskupong till hamnmästaren, Lars Schelander, Mårdvägen 4, 136 44 HANDEN, senast den 25 september 1974.

Bockar, ca 50–55 cm höga och väl dimensionerade samt pallningsvirke skall finnas på plats och väl åtkomligt en (1) vecka före uppdragningsdag. Finns inte virket tillgängligt uppdragningsdagen kl. 08.00 måste uppdragning anstå till senare tillfälle.

Uppdragning skall ske följande dagar:

Lördagen 1974–10–12:

Ponton B plats 1–30 (exkl seglare)

Söndagen 1974–10–13:

Ponton C plats 1–20 (exkl seglare)

Ponton A plats 1–10 (exkl seglare)

Lördagen 1974–10–19:

Samtliga seglare på ponton A–C.

Söndagen 1974–10–20:

Ponton A plats 11–40 (exkl seglare)

Berörd båtägare skall finnas vid hamnen angiven uppdragningsdag kl. 08.00. Angivna dagar måste i möjligaste mån hållas. Tänk på att hamnmästaren har sina brådaste dagar och undvik att ringa honom för att ändra dagar. Ändring kan endast beviljas i undantagsfall.

Samtliga båtar skall vara täckta senast 14 dagar efter sista uppdragningsdag. Det åligger var och en att städa omkring egen båt. Försök att ta hem allt skräp. Ett

oljefat kommer att utplaceras för spillolja. Iakttag noga utfärdade anvisningar för hamnen.

Dessa anvisningar, gällande upptagning, återges nedan.

1. Ingen upptagning får ske utan hamnmästarens tillåtelse och överinseende.
2. Vid uppropet skall båtägaren uppvisa pallningar och pallningsvirke för hamnkaptens och få dessa godkända. Därefter anvisas varje båtägare den plats, där hans båt skall ligga.
3. Hamnkaptens skall leda och fördela arbetsuppgifterna. Båtägare skall efterkomma hans anvisningar och får inte avlägsna sig från uppdragningsarbetet utan tillstånd.
4. Senast 2 veckor efter sista uppdragningsdag kommer båtens pallnings- och täckningsmateriel att kontrolleras av hamnmästaren. Är detta ej i godtagbart skick kommer båtägaren att meddelas därom och skall då göra erforderliga kompletteringar.
5. Båtägare uppmanas att kontrollera sina pallnings- och täckningsanordningar regelbundet under vinterperioden.
6. Båtägare ålägges att städa upp under och runt omkring sin båt. Brädstumpar, spik och övriga sopor skall samlas i en gemensam hög. Det är förbjudet att inom klubbens område släppa ut olja.
7. Om utrymme finns skall jollar eller roddbåtar förvaras under ordinarie båtens täckning för att ej avgiftsbeläggas enligt taxa.

Kontroll av uppläggningsplatsen kommer att ske i mitten av november –74.

Lasse

ÖBK:s Höstkappsegling

Lördagen den 17 augusti lyckades Sture Schelander flagga i väg det tjugobåtar starka fältet i ÖBK:s berömda höstkappsegling, vid Äppelviksudd. Trollungen tog ledningen redan vid starten. Vid den första kryssbogen vid Havtornsudd var emellertid Jambalaya och Röde Baron i fatt, samt den utom tävlan deltagande Comforten "Kom Bort". Hasse Karlsson på Lotta II, ledde länge den officiella klassen för 022:or. På den mycket hårda kryssen ner mot Bergholmen räckte hustruns krafter inte till för skotvinchningen, Skoja II drog ifrån ytterligare på den långa länsen, när man hade fått upp den grönvita spinnackern, som han bitvis hade mycket svårt att tygla i den kraftiga vinden och den alltmer ökande sjön.

Utanför Fjäderholmarnas nordsida tog Trollungen en vild chansning och gick mellan de två bränningarna för att vinna lite väg.

Bosse Skarström, som för första gången på egen hand seglade sin nyköpta folkbåt "Mari" tog inga grova chansningar utan lämnade för säkerhets skull dottern hemma hos mormor och morfar. Han kom dessutom lite försent till start. Elaka tungor gör gällande att han hade hissat focken "upp och ner". Trots denna fadäs lyckades han så småningom hinna upp köbåtarna.

Janne Lindén på Irmgard somnade tyvärr i ett kritiskt ögonblick (det gör han för övrigt rätt ofta, speciellt på Gotlandsrutten), och gjorde sig skyldig till en grov felnavigering i sitt yrakna tillstånd. Endast tack vare Margaretas klarsynthet och iskalla nerver kunde dom runda Bergholmen från rätt håll.

Även Stickan Lundgren på Bardoj gjorde en del underliga krysslåg och

skyllde som vanligt på yngsta ungen. Han har själv tränat sonen i knopslagning och blir så stolt när sexåring- en lär sig en ny knop. Barnet tar alla tillfällen i akt att glädja sin fader och kunde inte alls förstå varför densamme bröt ihop när han hade, med ett litet snöre, knytit ihop genuaskotet i toppvantet. Innan sax hade framtagits och snöret hade klippts av hade det gått lång tid. Barnet är synnerligen noga och knyter omsorgsfullt. Barnet sade sedan till sin chockade fader: "Fattar du inte att du måste hålla reda på mig, annars gör jag vad jag vill..."

Sedvanlig prisutdelning på dansbanan, korvgrillning m.m. Dansen trädde i den starka blåsten nere på bryggan till Edmondo Asplunds orkester, men somliga föredrog dock att dansa i vattnet...

Resultat:

- 1:a "Kom Bort" (utom tävlan)
- 2:a "Röde Baron"
- 3:a "Jambalaya"
- 4:a "Skoja II" (utom tävlan)
- 5:a "Trollungen"
- 6:a "Soley"
- 7:a "Fia"
- 8:a "Bardoj"
- 9:a "Pers Ols"
- 10:a "Lotta II"
- 11:a "Titti"
- 12:a "Irmgard"
- 13:e "Shanty"
- 14:e "Teresia"
- 15:e "Joya"
- 16:e "New Flower"
- 17:e "Opal"
- 18:e "Mari"
- 19:e "Galanta"

ARGA HORNAN

När man blir förbannad avsondrar man adrenalin. Ibland lite — ibland mycket. Här ska det komma en hel liter och den ska jag be att långsamt få hålla ned i halslinningen på den eminenta tjockskalle som inte förmådde ta med sig sopåsarna hem utan bara slängde dom runt telefon-skåpet vid Askviken. Vem tror Du ska ta hand om soporna nu då? Är det kanske Dina bryggkompisar eller tror Du kanske att någon i styrelsen eller hamnkommittéerna ska ingripa? Jag vet då bara en kategori som har intresse av att hjälpa Dig — måsarna. Väntar vi tillräckligt länge så har vi allt skräp utspritt runt telefon-skåpet. Vad trevligt! Tänk . . . jag tycker Du påminner ganska mycket om kossan. Hon skiter . . . se'n går hon.

Det finns anledning till mera adrenalinavsöndring. Jag tänker då närmast på den nonchalans som visas beträffande stängning av brygg-grindarna. Ska det vara så svårt att kontrollera om man är sista man på bryggan. Allt för ofta har grindarna stått öppna och ingen levande har syns till, så det har varit fritt fram för obehöriga att bara traska in. Vad tusan — Båtsvensson — Du har väl grindar och dörrar hemmavid. Eller har Du vargnät? Hur som helst så har obehöriga varit ute på våra bryggor nu i sommar och det finns därför all anledning att verkligen skärpa sig med grindstängningen. Nonchalans i den vägen kommer i fortsättningen att påtalas. Likaså slarvet med vakthållningen. Vi har all anledning att vara på vår vakt för i sommar har vi haft ovälkommet besök, skrik och skrån och till sist polisingripande. Säsongen är inte slut ännu och hösten är den farligaste perioden med alla så kallade beställningsjobb då man stjälar hela båtar och låter dem gå som exportobjekt till främmande länder. Sådant

kan hända under en vaktlös natt och som var och en förstår måste styrelsen ingripa på ett tämligen hårdhänt sätt mot det uteblivna vaktmanskapet.

Skipper Baloo

— Jag är lite aggressiv, så jag bryr mig inte så mycket om dusch, varmvatten och centralvärme, bara det finns piskbalkong.

— Det skulle finnas aggressionsstimulerande automater på stan, där man lägger i fem kronor och inte får ut några cigaretter.

— Jag är väldigt aggressiv så jag ber så mycket om ursäkt.

Insänt av Per Lind

Kortfattad och tråkig redogörelse över åtgärder som skall vidtagas vid ÖBK Askviken

1. Vår nya komb. mugg och redskapsbod skall ställas på plats ungefär där den gamla står. En hel del snickeriarbete kommer att krävas innan huset så att säga blir ändamålsenligt. Den gamla muggen skall förvandlas till redskapsbod och ställas upp på Klubbholmen. Vi har lite verktyg där också.
2. Mastsjuk och klubbhus skall uppföras, men först efter det att tillstånd från Sthlms Stad erhållits. Detta beräknas ske någon gång i slutet av september. Men när tillståndet är klart bereds arbetstillfällena för många. Schakt för plintar, armering, gjutning, snickeriarbeten i mängd m. m.
3. Jolleramp av telefonstolpar skall läggas ut vid A-bryggan.
4. Ett direkt frontalangrepp mot vasssen under och invid våra tillfartsbroar skall äga rum sedan vass-trupperna mobiliserat och gått i

ställning. Alla ev. medlingsförsök från Kissingers sida kommer att vara fruktlösa. Anfallet skall äga rum. Det kommer att bli jobbigt så in i vassen.

5. Nytt och framför allt säkrare spel för slipen skall tillverkas och monteras, men den här gången placeras spelet nere vid slipspåret. Det är ju av stor betydelse att kontakten mellan gubbarna vid slipvagnen och spelbasen är så god som möjligt.
6. Nya grindar (ev. självstängande) monteras vid de tre bryggorna.

STORA "HÖSTRUSKET" TILL SANDHAMN

Meningen med seglingen är ju att "Grytgubbarna" ska få prova på, hur enkelt det är att segla.

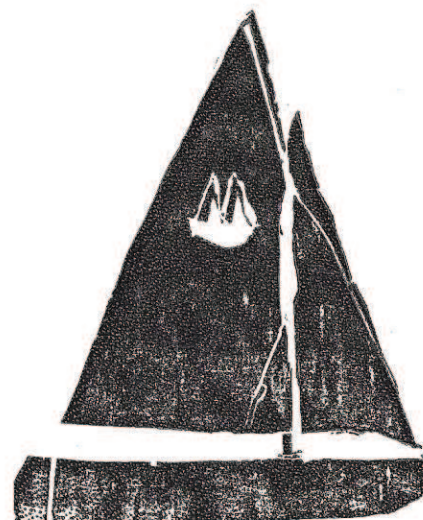
Om Du har någon plats i Din båt så ring till Stickan L. på tel. 776 09 77. Du som vill vara med och segla till Sandhamn ska naturligtvis också ringa.

Lördagen den 28 sept. kl. 09.00 går starten från Piltholmsknall. Vi startar kl. 08.00 från Sandhamn på söndagen.

Ring och tala om hur många Ni blir, så att biffen på Sandhamns Vårdshus räcker till.

OBS! OBS! OBS! INGEN KÖNSDISKRIMINERING RÅDER (om Stickan L. inte lyckas skaffa barnvakt till sina yngel, är det inte helt säkert att han kan ställa upp . . .

— därtill var jag nödd och tvungen.)
SL.

Ungdomsektionen.

Jollekappsegling

Söndagen den 22 september första start kl. 10.00 Anmälan till Åke Israelson
Telefon 776 17 23

Skohornet, som gick till Bosse Skarström för hans enastående bedrift att ta sig ut genom "Sundet", trots att han hade hissat genuan upp och ner, var skänkt av Lasse Nyblom, **Skohornet AB**, Skärholmens centrum, tel. 08/710 66 44, som även försäljer skodon av alla de slag plus skohorn förstås.

Trots ihärdiga försök skänkte INTE Systembolaget några sprit- och vinpriser. Vi hoppas dock, att detta ska kunna ordnas till kommande tävlingar.

Optimisjolleform uthyres
Telefon 776 09 77

ÖBK medlemmar får ett bra pris av

D. Ohlssons måleri o lagerbutik

Stockholmsvägen 219 136 66 HANDEN

Tel. 08-777 56 72, 712 27 99

Skärgårdsservice ...

Det talas och skrivs så mycket om den bofasta skärgårdsbefolkningen. Problemen med arbetstillfällena m. m. och vad man kan göra för att få behålla skärgården levande.

Men vad vi båtåkare av alla kategorier definitivt inte behöver så är det hemslöjdssouvenirer o. dyl. när vi är ute i skärgården.

Möja är ju ett riktigt skärgårdscentra. Stor tvåhålmugg placerad på bryggan. Sopkantin är placerad bakom muggen. Hamnmästaren är alltid på vrången och ska ha sina tre spänn så fort man har gjort fast. För ett par år sedan gick vi in till Möja för att handla, köpa bensin, fylla vatten och köpa jordgubbar. Vi hade legat ute en vecka så både det ena och det andra började ta slut.

Hamnmästaren fick sina tre spänn och vi frågade honom om det fanns vatten, ja det finns vatten i pumpen sa han och talade om var den låg. Vi sa, att det var bäst att fråga först innan man hällde ut det veckogamla reservdunksvattnet. Tjugo liter ljummet vatten dumpades, i den stinkande hamnbassängen.

Men det var bara ett stort men, pumpen fungerade inte och hade inte enligt en äldre på Möja boende dam fungerat på åtskilliga veckor. Det visade sig sedan att ingen på Möja släppte ifrån sig en enda liten vattendroppe. Inte ens Konsum fast man handlade för 189:—. OK-macken sålde bensin, men hade inget vatten, och jordgubbarna var dyrare än på Hötorget.

På Möja kör man med "aldrig på en söndag". I somras var pumpen lagad men OK-macken stängd . . .

Men det finns ljuspunkter. Den gamle fiskaren på Bockö, som sålde jordgubbar, stora och väl mogna och med så stor råge på att det var ett

under att jordgubbarna låg kvar. Han frågade om vi ville ha nyupptagen potatis, dill och sallad . . . Efter att ha duschat och tvättat håret i Sandhamn åt vi gemensam middag med Margareta och Janne Lindén. Jannes näsborrar vibrerade av förtjusning när årets första svenska dilldoftande potatis med sill och "därtill" serverades.

Får man något fel på båten uppsöker man ett varv, förslagsvis Gräddö Marin och Motor. Vi fick toppbeslaget på masten krökt någon av de första dagarna på semestern i somras, i en häftig kuling. Jag frågade varvsägaren, om han kunde hjälpa mig att fixa beslaget. Nej! Jag har inte tid, du kan gå upp i kranen själv, men du får pröjsa 50:— spänn. Jag har inte tid, du får vänta en vecka. Jag har så många andra vrak, som ska i sjön först . . .

Jag tittade på kranen igen och bestämde mig för att inte riskera livhanken för 50:— spänn i en anordning som bestod av två ihospikade telefonstolpar.

Vi gick in till Norrtälje, där uppsökte vi Norrtälje Segelsällskap, som lånade ut sin mastkran. Hamnmästaren skjutsade oss till en bekant som hade en mek. verkstad. Beslaget fixades och verkstadsägaren kom ner till hamnen på kvällen. Han hjälpte dessutom till att sätta det på plats. Än en gång ett tack till Norrtälje Segelsällskap och deras hamnmästare för den fina hjälpen.

En eloge till Norrtälje. Renare och snyggare toaletter, med kallt och varmt vatten (de ligger i anslutning till tennisbanorna), har vi inte träffat på tidigare.

Tänk på Dalarö, affärerna har lunchstängt mitt på dagen, under högsäsongen. Obefintlig hamn, inga toaletter.

Varför inte ordna en gästhamn i Dalarö? Där bör finnas duschmöjlig-

heter med bastu och hårtorkar. Några tvättmaskiner med torkskåp och möjligheter att stryka. Affärerna har öppet hela dagen.

Detta gäller naturligtvis inte bara Dalarö utan borde kunna ordnas på flera ställen. "Ett tips för Möja kanske?"

Allt detta kostar naturligtvis en massa pengar, men alla är naturligtvis beredda att betala en slant för den servicen.

Vi på "BARDOJ"

PRISUTDELNING

Årets stora pris för utmärkande handling kommer i år att tilldelas den gentleman som efter en kräftskiva på sin båt kastade soppåsarna intill telefonskåpet vid vår eländiga klubbhamn i Askviken.

Juryen har funnit det inträffade vara en kul grej som på ett frejdigt sätt ifrågasätter alla dumma regler som finns för umgänget människor emellan.

Priset, ett lass svinskit, kommer att före årets slut levereras i vederbörandes båt. Tyvärr är vi ännu inte tvärsäkra på vem denne hedersman till pristagare är. Men det kommer väl fram . . .

Dumhetskommittén

F:ra Bo Ernstedt reparerar plastskadorna på Din båt, samt tillverkar i glasfiberplast:

Båtar, Canadensare,

Glasfiberflyglar,

Legoarbeten, Modeller.

Adress: Källtorpsvägen 4

Vendelsö

Tel. 08/776 02 46

KÖ OCH BYTESLISTA FÖR BRYGGPLATS

- 1 Eriksson, Lennart
- 2 Eriksson, Ingvar
- 3 Tilliander, Sigrun
- 4 Moser, Rolf
- 5 Lindahl, Lars
- 6 Fredén, Thomas
- 7 Löfgren, Gustav
- 8 Bernhag, Gunnel
- 9 Radway, Gun
- 10 Wanquist, Kjell
- 11 Nordqvist, Göte
- 12 Jakobsson, Magnus
- 13 Ederyd, Tommy
- 14 Sundberg, Leif
- 15 Sundström, Jan
- 16 Fahlge, Bo
- 17 Rahner, Einar
- 18 Rud, Lennart
- 19 Forsell Åke
- 20 Lundfeldt, Bo
- 21 Nilsson, Ulf
- 22 Hejll, Lars
- 23 Lundin, Per
- 24 Lindén, Anders
- 25 Nilsson, Göran
- 26 Lindén, Johan
- 27 Nivert, Krister
- 28 Odenhammar, Ulf
- 29 Nilsson, Lars Erik
- 30 Larsson, Bo
- 31 Andersson, Reine
- 32 Haglind, Sivert
- 33 Lundgren, Stig
- 34 Regné, Leif
- 35 Sohlberg, Gunnar
- 36 Lindberg, Jimmy
- 37 Israelsson, Åke
- 38 Lindh, Mikael

Årsfesten går av stapeln lördagen den 16 november 1974 i Handens Folkets Hus.

Ordförandens spalt.

Har man inkomster, har man utgifter. Detta ekonomiska axiom gäller även de mänskliga mekanismerna.

Jag menar så här: På sjön smakar födan alldeles förbått bra. Man lassar in några hekto dryck med vidhängande tilltugg, och ser därmed till att inkomsterna stiger i höjden eller sjunker i djupet, så att säga. En i allo angenäm och trevlig sysselsättning. Speciellt om den sker i glada vänners lag och under stoj och glamm.

Utgiftssidan, däremot, kräver en stunds ensamhet och kanske även kontemplation. För allas vår trevnad brukar den stund av stilla enskildhet bäst framlevas i ett litet hus med hjärta på dörren. Tyvärr är våra skärgårdsöar tämligen så hjärt-hus-lösa. Vilket är synd. Ur många synpunkter. För på de öar där myndigheterna kostat på oss båtåkare så enkla och elementärt hygieniska anordningar som toaletter och soptunnor, är trevnaden en helt annan än på de ställen där det råder fri sk . . . , ja ni förstår vad jag menar.

För nog är det väl svagt, att naturhamnar, som man sedan gammalt vet är livligt besökta, inte skall kunna bli utrustade så att de slipper bli förvandlade till jättestora latriner på nolltid.

Många av oss har säkert besökt Granhamn, som för de flesta är sista anhalten innan man tar skuttet över Ålands jäsande hav. Denna förr så tjusiga hamn står nu som ett monument över hur en nedsmutsad skärgårdsö kan ta sig ut. Under semester-tider besöks hamnen säkert av en 40—50 båtar per dygn, dvs. 150—200 människor bor där för längre eller kortare tid. Alla med inkomster och utgifter. Så blir resultatet också som det blir.

Som en motpart till denna hygieniska anarki kan en annan av våra mera besökta naturhamnar tjäna som exempel. I somras kom vi att landa i Västra Stendörrens livligt besökta hamn. Domänverket hade där låtit iordningställa toaletter, ett flertal soptunnor och en eldstad med grillmöjligheter. Med det resultatet att man inte ens kunde se ett kolapapper ligga och skräpa. Den alltjämt ökade båt-täthet som vi har att räkna med gör att det här är en fråga som måste lösas med det snaraste. Men hur? Ja enskilda initiativ är nog ganska meningslösa. T. o. m. framstötter från enskilda klubbar riskerar att rinna ut i sanden.

Däremot tror jag personligen, att här kan våra stora förbund, S.B.U. och S.S.A., verkligen göra insatser till båt-livets fromma. Jag ser det därför som en angelägen uppgift för oss i Ö.B.K.:s styrelse, att söka påverka resp. förbund i denna, i ordets verkliga mening, viktiga naturvårdsfråga. Som alltid när frågor av den här arten skall lösas, heter stötestenen pengar. Men skall vi få en ren och hygienisk skärgårdsmiljö får den ekonomiska sidan inte bli den tuva som stjälpel hela lasset. Redan nu måste det finnas åtskilliga bensin-skattepengar infrusna. Vi får bara hoppas, att de inte töat bort åt fel håll i statskassan, utan kan komma de tillgodo, som inlevererat dem, dvs. fritidsskepparna. Därmed sätter vi punkt för skitpratet för denna gång.

Vår egen klubbholmen har vi ju, trots livlig besöksfrekvens, lyckats hålla skapligt ren och snygg. Den måste dock städas av innan hösten är till ända och därför är alla som vill göra en insats välkomna till Askvik söndagen den 6 oktober kl. 9.00. Medtag lämpligen kratta eller yxa. Pluss något litet att hålla livhanken uppe med. Ett glatt humör sitter heller inte i vägen.

Till slut, ärade klubbkamrater, höst och vinter nalkas, låt oss med gemensamma krafter möta dessa hemska och skrämmande årstider.

Lasse N.

DET GÄLLER BÅT-FÖRSÄKRINGEN

I tidskriften På Kryss & Till Rors nr 6/74 refereras ett par försäkringsfall som kan vara av intresse för alla att känna till.

För att göra en lång historia kort så är det på det viset att skada till följd av läckage **inte** är ersättningsgrundande orsak. Om båten lämnas och den av en eller annan orsak börjar ta in vatten så står man alltså där med skägget i brevlådan. Således lämnar den försiktige aldrig sin båt utan att stänga ventilerna till förekommande ut- och inlopp som t. ex. kylvatten och sjövattpumpar.

JL

aktersalongen . . .

basen och ta ut en semesterdag och ta sig ut till Lugnet och greja båten. Det blev att dra i nya skruvar i borden och gjuta beck i nåten, sedan var det klart för sjösättning och hemfärd till Valsta.

Det är inte brukligt att berätta om sådana här grundkänningar, men en som har slutat segla kan ju göra det.

En liten erinran till en del nya medlemmar i klubben. När det finns folk på bryggan och Ni kommer ut, varför inte ta och hälsa på dem som redan är ute på bryggan, för i klubben är ju alla hej och Du med varandra.

Kalle Jan

Fotogenlampan som lyser upp kajutan i Sven Lindbergs "ADA" var skänkt av **Handens Möbler AB**, Bra-gevägen 1, Handen.

DET SÄGS . . .

att vid nästa årsmöte kommer frågan om ansvarsfrihet för det gångna året även att gälla personer som från bryggan på Klubbholmen lyckats dansa rakt ut i sjön.

att Göran Magnusson, vars matematiska talang framhållits som garanti för att resultaträkningarna på klubbseglingarna är riktigt gjorda, hädanefter är avstängd från denna syssla. Orsak? På RS-kappseglingen skulle var och en själv ta sin tid för målgång. Göran lyckades med prestationen att ta fel på en hel timme.

att sundet till Askviken under vintern skall fyllas med sprängsten genom Stockholms Stads försorg därför att man hört talas om att vi ibland kommer ut och sedan inte kommer in. Nu avser man således att lösa detta obehagliga problem. Det är bara att välja sida.

att grindarna till pontonerna skall ersättas med draperier.

Segelbåtstårtan, som vanns av Yvonne Schelander i Rebusjakten för motorbåtar, var tillverkad och skänkt av Arne Bodin, **Malmens Konditori**, Bra-gevägen 8, Handen, tel. 08/777 32 90. Välskänt för sina g o d a bakverk.

Nynäs Bensin, Handen, hade skänkt ficklamporna och fotpumparna.

L Nyblom tecknade klubbhamnen.

Falukorvsringen i Rebusjakten gick till "Stekpanneägaren" Stig Asplund, den var skänkt av G. O. Lundin, **Vendelsö Snabbköp**, Sthlmsvägen 124, Vendelsö, tel. 08/776 08 30.

Rebusjakt

Den 17 augusti var det dags för höstens rebusjakt. Tolv båtar (tangerat rekord) ställde upp på den hittills längsta banan, 23 dist.

Vädret var som vanligt beställt, sol och lagom vind. Klart för start, tävlingsformulären delades ut samtidigt med några vilseledande förklaringar. Tjugo rebusar, en del smarta (hoppas vi), en del mindre smarta (vet vi), skulle lösas.

Till slut efter en halv dags oavbruten hjärn- och nerv-påfrestning på såväl skeppare som besättning, var samtliga båtar tryggt förtöjda vid skärgårdens populäraste brygga. Efter någon timmes rättning och poängsummering var det klart för prisutdelning.

1:a kom ADA med halva familjen Lindberg ombord, detta trots miss i positionsbestämningen (jag vet var han hamnade med passaren, men detta får bli en hemlighet). Nittio poäng av hundra blev det.

2:a-platsen delades av två båtar, dels fjolårsvinnaren SIMA med familjen Björling ombord och dels KETTY med familjen Andersson, som om jag inte minns fel blev trea ifjol.

4:a blev MAZURKA som tydligen är på kraftig uppgång efter en lite otursföljelse.

5:a blev BALOO och det är inte mycket att säga om, Per hade tillsammans med Svenne Lindberg längsta tävlingstiden i startfältet, men har man 32 min. kvar när man kommer i mål hinner man inte samla ihop mer poäng.

6:a och årets sensation blev TUSSE med familjen Asplund på kommandobryggan, som i brist på jollar och stekpannor fick inrikta sig på att lösa

rebusar och räkna bildäck, detta med en betydande framgång på cirka 100 procent.

7:a blev en debutant i dessa sammanhang, Bosse Källqvist, vackert.

8:a och en erfarenhet rikare blev Elisabeth II med familjen Sandh. Dagarna innan start gjordes alla möjliga och omöjliga trimningsförsök man tänkas kan, för att om möjligt pressa upp en ALBIN 25 i 8 knop. Enligt ryktena gick det bra till Dalarö, där motorn måste ta igen sig efter övervarvning. — Efter lite avkylning bar det åter i väg, denna gång kom man uppåt Skomakarskeppet där motorn ånyo måste vila. Vid det laget låg hela Dalarö täckt av en tjock svart dieselryk, och andra båtar lär ha haft siktproblem i Dalarökanal. Men i mål kom man om än med svart akterspegel.

9:a kom Göte Lindgren som nog hade samlat mycket poäng, men inte enbart under reglementsenlig tid så placeringen blev en aning förskjuten.

10:a blev Matilda II med familjen Berglund som vann bland båtarna på minussidan.

11:a blev familjen Wesslén som tävlade med en levande morotsätande maskot ombord.

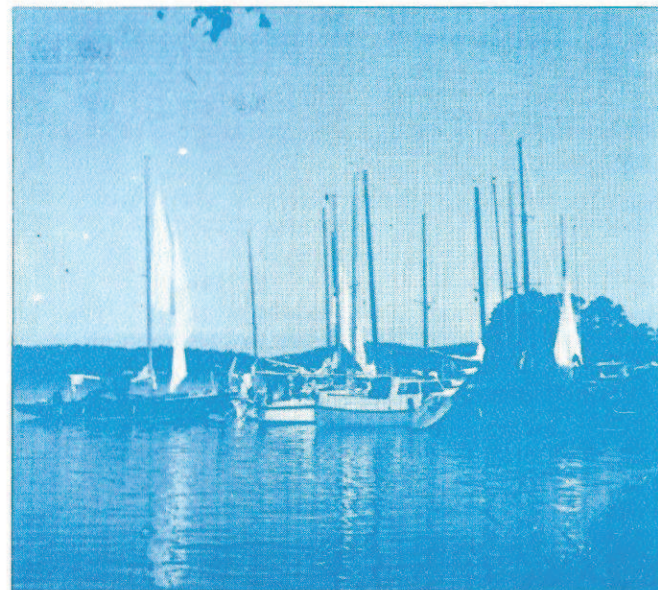
12:a kom PERNILLA med Sondells som alltid ställer upp, i ur och i skur i blåst och i kyla.

Så har ännu en tävling och en säsong gått utan att vi s. k. grytgubbar fått sitta på Klubbholmens rostiga klippor för att efter en väl "genomseglad tävling" se de "tappra" seglarna ligga guppande 25 m från målflaggan på en vindstilla Mörby-fjärd.

Till slut vill vi i tävlingskommittén tacka alla deltagande medlemmar, som med ett otroligt lugn haft överseende med alla, mer eller mindre planlösa påhitt.

RJ

Midsommar

Aktersalongen.

Gäst i Aktersalongen: KALLE JAN.

EN GAMMAL "GRYT-GUBBE", SOM HAR LAGT UPP, SER TILLBAKA

En kväll åkte jag ner till båthamnen och stod och tittade ut över bryggorna och alla fina båtarna. Jag drog mig till minnes den första båtuppläggnings i Askviken, som jag var med om. Båtvagnen var av styrelsen egenhändigt konstruerad. Ihospikad plank till landgång för vagnen. Ut med vagnen, på med båten, uppdragning, avbaxning av båten. Landgången gick sönder, vi måste laga den innan nästa båt kunde dras upp. Att det över huvud taget gick att få upp några båtar med de grejor, som då stod till buds, förvånar en nu, när man ser hur fint det går till nu. Men tack vare framåtandan i ÖBK har det lyckats. Ett gott arbete av styrelsen och medlemmarna. Den isborrning som skett med Stockholms stad har gjort att vi kan säga att vi har den finaste båthamnen på Gålö. Att vi skulle få det så fint kunde man inte drömma om när man slet och jobbade på andra sidan.

Jag minns en liten episod vid en vårutrustning. Jag hade fått en 5 kg burk gul rostskyddsfärg av en kompis. Kassan var skral så den där färgen skulle väl kunna duga till bottenfärg. Gult och blått blir ju grönt fick man ju lära sig i skolan. En tub pariserblått inköptes och färgen bröts. Vilken kulör det blev! Bottenmålningen begynte. När halva sidan var målad fick min gode vän Nisse Sidvall syn på underverket och på det bestämdaste uppmanade han mig att för fa'n,

göm burken när du åker hem, så att inga ungar kommer åt den och gör sabotage på andra båtar. Vi hade våra båtplatser vid Valsta i Lännäkersviken då.

En höstmorgon skulle vi ut på en fisketur till Långbäling. Vi eldade på stånkan i den gamla fiskebåten, som var minst trettio år gammal. Färden gick ut över ett spegelblankt vatten, förbi Årstanäs, ut på Horsfjärden. Alla njöt vi av det härliga vädret. När vi kommit ut till de öar och holmar, som tillhör Kronan, står jag och håller för nära land. Rakt upp på en grynna, som jag inte såg tack vare bleket. Båten gick upp på grynnan och lade sig på sidan. Snurran viftade fritt i luften. Relingen var 10 cm ovanför vattenytan. Som tur var så var det alldeles lugnt och det fanns ett par stadiga "gransegel" i båten, som kom väl till pass. Grabbarna klädde av sig, klev i det kalla vattnet och baxade loss båten med åror och färden kunde fortsätta. Vid Långbäling förtöjde vi i en liten vik, tog i land fotogenköket för att värma matlådorna och spisa lite frukost innan det stora Torskfisket skulle börja. Jag skulle hämta något i båten. Ve och fasa, alla durkar flöt. Det blev bråttom att avsluta frukosten och elda på och komma i väg till Lugnet på Muskö. När båten kommit upp på slipen kunde vi konstatera att båda borden vid kölen hade slagits loss. Två killar fick lift med en lastbil till staden. Sidvall och jag fick leja Erngren att köra oss tillbaka till Lännäkersviken. Där slutade det "stora Torskfisket", och man fick ta sig hem till Vendelsö igen. På måndagsmorgonen fick man ringa till